การจัดการเรียนรู้วิชาทักษะการผลิตดนตรี 2
โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model)

LEARNING MANAGEMENT IN MUSIC PRODUCTION SKILLS II
USING CIPPA TEACHING MODEL

สรวิศ ถาวรพฤกษ์[1] และ ดร.ธนาวรรณ รักษาพงษ์พานิช[2]

[1] *นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต*

sorawisjab@gmail.com

[2] อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาระบบสองภาษา *คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต*

asawarachan@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้วิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 กลุ่มที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 แขนงวิชาการผลิตดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ประกอบไปด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) จำนวน 11 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดย คำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าเฉลี่ยร้อยละ และทดสอบสมมติฐานโดยทดสอบอันดับที่มีเครื่องหมายกำกับของวิลคอกซัน (Wilcoxon matched pairs signed - rank test)

ผลวิจับพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model)) มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 17.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.64 คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 70.68 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียน ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.09 คิดเป็นค่าเฉลี่ย 46.12 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model)

ABSTRACT

The purposes of the present research were to compare the achievement of learning before and after learning management in “music production skills II” using CIPPA Teaching Model. The experimental group consisted of 15 students in “music production skills II”, Department of Music Production, Conservatory of Music, Rangsit University, During the second semester of the 2016 academic year. The instruments used for the study composed of 1) 11 lesson plans on the “music production skills II” 2) a learning achievement pre-test and post-test. The collected

data were analyzed by arithmetic mean, standard deviation, averages of percentage and wilcoxon matched pairs signed - rank test.

The findings showed that : The student's achievement of learning after learning management in "music production skills II" ($\bar{X}$ = 17.67 (70.68%), S.D. = 3.64) with was higher than before learning management ($\bar{X}$ = 11.53 (46.12%), S.D. = 3.09) with significant difference at the level of 0.01

Keywords: CIPPA TEACHING MODEL

1. บทนำ

ในยุคปัจจุบันเป็นโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้หลายประเทศในโลกต้องพัฒนาคุณภาพในด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ การสื่อสาร การคมนาคม ทำให้เกิดการแข่งขันไม่ว่าทางเศรษฐกิจก็ดี เทคโนโลยีก็ดี ประเทศไทยแม้ว่า ได้ดำเนินมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดี มีการขยายการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นระบบ โครงข่ายมากขึ้น และมีการเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา แต่อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทย ยังปรับตัวช้าเมื่อเทียบกับหลายประเทศ เนื่องจากคุณภาพคนต่ำ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้ประเทศไทยต้องหันมาให้ความสำคัญในด้านการพัฒนาคนภายในประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยมีบุคลากรที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะช่วยพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง ทัดเทียมหรือก้าวนำนานาประเทศในโลก จึงจำเป็นต้องกลับมามองที่ต้นตอของปัญหานั่นก็คือการศึกษาไทย เพื่อให้การศึกษาเป็นเครื่องมือที่ช่วยขัดเกลาคนให้คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542) แต่เนื่องจากการที่บ้านเมืองเราเกิดปัญหามากมายหลายประเด็น ไม่ว่าจะเป็นในประเด็นที่สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยที่ผ่านเกิดความขัดแย้งทางการเมือง เศรษฐกิจขาดเสถียรภาพ อาชญากรรมเพิ่มขึ้นอันเป็นผลเกี่ยวเนื่องมากจากปัญหาพฤติกรรมของเยาวชน ปัญหาแรงงานนอกระบบ การค้ามนุษย์ และปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทำให้การศึกษาในประเทศไทยกลายเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องรีบแก้ไข เพื่อให้คนในชาติได้เปลี่ยนมุมมองทัศนคติในการออกความคิดเห็น ปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องและมีคุณธรรมให้แก่สังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กและเยาวชน ซึ่งจากที่ผ่านมาการศึกษาของไทยที่ได้ดำเนินการจัดการและส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาภายใต้กฎหมายที่สำคัญหลายฉบับ ได้ผลลัพธ์ ที่น่าพอใจในเชิงปริมาณ แต่ในเชิงคุณภาพยังมีสภาพปัญหาให้เห็นอยู่ จึงต้องมีการพัฒนาประเทศไทยไปสู่ความมั่งคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ซึ่งการที่จะทำได้ จะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 โดยมีสิ่งสำคัญที่สุดคือทักษะการเรียนรู้ และการเสริมสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของคน (แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นหนึ่งใน วิทยาลัยชั้นนำด้านการสอนสาขาดนตรีของประเทศไทย มีพันธกิจของวิทยาลัยที่กล่าวว่า "สร้างและพัฒนาองค์ความรู้ในสาขาดนตรี ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ มีคุณธรรมมีคุณภาพ และเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม ให้บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมภายใต้การบริหารจัดการที่ดี" วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต ได้เปิดหลักสูตรดุริยางคศาสตร์บัณฑิต ทั้งหมด 7 แขนงวิชาซึ่งประกอบไปด้วย แขนงวิชาการแสดงดนตรี แขนงวิชาการแสดงขับร้อง แขนงวิชาดนตรีแจ๊สศึกษา แขนงวิชาการ

สอนดนตรี แขนงวิชาการประพันธ์เพลง แขนงวิชาการผลิตดนตรี แขนงวิชาดนตรีประกอบภาพยนตร์และมัลติมีเดีย ซึ่งหลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาการผลิตดนตรี คือหลักสูตรที่ผู้วิจัยได้สำเร็จการศึกษามา ผู้วิจัยจึงมองเห็นถึงปัญหาของการจัดการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ในแขนงวิชาการผลิตดนตรีได้เป็นอย่างดี ในการจัดการเรียนรู้วิชาในแขนงวิชาการผลิตดนตรีนั้นมุ่งเน้นให้นักศึกษาเรียนรู้ทักษะเพื่อผลิตผลงานดนตรีสมัยนิยม รวมถึงการใช้เครื่องมือในห้องบันทึกเสียง ซึ่งคณาจารย์ที่สอนแต่ละท่าน มีชื่อเสียงอยู่ในวงการดนตรีไทยแทบทั้งสิ้น แต่เมื่อพิจารณาจากสภาพการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์โดยทั่วไปแล้ว การจัดการเรียนรู้ยังใช้รูปแบบบรรยายแบบเดิม ๆ แบบที่อาจารย์เรียนรู้มาก่อน ซึ่งเกิดจากการที่คณาจารย์แต่ละท่านเป็น โปรดิวเซอร์ นักแต่งเพลง และศิลปิน แต่ไม่มีใครที่เป็นนักการศึกษาอย่างเต็มรูปแบบ การจัดการเรียนรู้จึงไม่มีการเน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเท่าที่ควร อีกทั้งยังขาดการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบ ณ สภาพปัจจุบันอาจารย์ทำการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ลงลึกถึงรายละเอียดในแต่ละแผน ไม่ได้ศึกษาระบบการเรียนรู้ของนักศึกษา การจัดการเรียนรู้จึงเป็นไปแบบทำตาม มากกว่าการวิเคราะห์และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับ แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุด และเสริมสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เปลี่ยนจากการจัดการเรียนรู้แบบเก่าที่ผู้เรียนจากเดิมที่เป็นผู้รับมาเป็นผู้เรียน และเปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้สอนมาเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน การเปลี่ยนบทบาทนี้ทำให้การจัดการเรียนรู้จึงมุ่งเน้นไปที่ตัวผู้เรียนมากกว่าผู้สอน ผู้เรียนจึงเป็นบุคคลสำคัญที่สุดของการเรียนรู้ (ทิศนา แขมมณี, 2542) ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีหลากหลายวิธีด้วยกัน หนึ่งในวิธีที่ผู้วิจัยสนใจและนำมาใช้ในการวิจัยคือ การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) กล่าวคือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่นำเอาแนวคิด 5 แนวคิดมาประสานกัน ทิศนา แขมมณี (2543) ได้พบว่า จากประสบการณ์ในการสอนมาเป็นเวลา 30 ปี ทิศนาได้พบว่าแนวคิดที่ใช้ได้ผลดีในการจัดการเรียนรู้มาโดยตลอด ได้แก่ 1) แนวคิดการสร้าง ความรู้ 2) แนวคิดเกี่ยวกับ กระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ 4) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ 5) แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนความรู้ ทิศนาจึงประสานแนวความคิดทั้ง 5 ทำให้เกิดเป็นแบบแผนขึ้น จนเกิดเป็นการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) ขึ้น คำว่า CIPPA นั้นก็ได้มาจากแนวคิดทั้ง 5 นี้เช่นกัน C = Construct หมายถึงการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง I = Interaction หมายถึงการปฏิสัมพันธ์ P = Physical Participation หมายถึงการทำกิจกรรมที่ต้องเคลื่อนไหวร่างกาย P = Process Learning หมายถึงการเรียนรู้กระบวนการ และ A = Application คือการนำความรู้ไปประยุคใช้กับสถานการณ์จริง ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สามารถจัดเป็นแบบแผนได้หลากหลายรูปแบบ รูปแบบหนึ่งที่ ทิศนาได้นำเสนอไว้และได้นำไปทดลองใช้แล้วได้ผลดี ประกอบด้วยขั้นตอนดำเนินการ 7 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นทบทวนความรู้เดิม 2) ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ 3) ขั้นเชื่องโยงความรู้ใหม่กับความรู้เก่า 4) ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้กับกลุ่ม 5) ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้ 6) ขั้นแสดงผลงาน 7) ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำ วิธีการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) ไปใช้กับการจัดการเรียนรู้ในวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 ซึ่งเป็นวิชาชีพบังคับ ของแขนงวิชาการผลิตดนตรี ที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาขั้นตอนการทำงานของการผลิตดนตรี ศึกษาแนวทางในการบริหารโครงงานการผลิตดนตรี รู้จักการทำงาน

ร่วมกับนักร้อง ศิลปิน Sound Engineers นักดนตรี นักแต่งเพลง ได้เรียนรู้เกี่ยวกับแนวทางการบริหารงบประมาณ และฝึกทักษะในการนำเสนอผลงานกับบริษัทเพลง

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้วิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model)

3. การดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ทั้งหมด 2 กลุ่ม จำนวน 21 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 กลุ่มที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 15 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) จำนวน 11 แผน ใช้เวลา 33 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ

3.3 การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) มีรายละเอียดดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาแนวคิด และทฤษฎีจากหนังสือ เอกสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model)

3.3.1.2 ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์ของวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 จาก มคอ. 3 วิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 ของ วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

3.3.1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ของวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 และจัดเรียงหัวข้อในการจัดการเรียนรู้แบ่งเป็น 11 แผน ดังนี้ 1) แนะนำรายวิชา เนื้อหา วัตถุประสงค์ แนวทางการสอนและการวัดผล 2) แนวทางการผลิตดนตรี และเป้าหมายของการผลิตดนตรีในแง่วิชาชีพ 3) แนวทางการทำงานกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการผลิตดนตรี 4) การบริหารจัดการคนทำงาน และลักษณะโครงงานต่างๆ 5) แนวทางการคัดเลือกนักร้องหรือวงดนตรีสำหรับทำโครงงาน 6) การบริหารจัดการงบประมาณสำหรับทำโครงงาน 7) แนวทางการทำงานกับนักร้อง ศิลปิน นักดนตรีและ Sound Engineer 8) แนวทางการทำ Pre-Production การพัฒนาโครงงาน และการทำ Mastering 9) แนวทางการพัฒนาศิลปินและโครงงานให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด 10) เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตดนตรี 11) แนวทางการตัดต่อตกแต่งเสียงเพื่อใช้สำหรับโครงงาน

3.3.1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) ทั้งหมด 11 แผน โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อยู่ 7 ขั้นตอน คือ ขั้นทบทวนความรู้เดิม ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นแสดงผลงาน และขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้จัดเนื้อหาในการสอนให้ตรงตามจุดประสงค์ของแต่ละแผน

3.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยได้ค่าเป็น 1.00 แล้วนำไปปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำ

3.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้จริง

3.3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 มีรายละเอียด ดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาหนังสือ เอกสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2

3.3.2.2 จัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 เป็นข้อสอบปรนัย 25 ข้อ มีคำตอบให้เลือก 4 คำตอบ โดยมีคำตอบเดียวที่ถูกต้อง และเป็นแบบทดสอบที่มีเนื้อหาตรงตาม สาระการเรียนรู้ของวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2

3.3.2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)โดยได้ค่าเป็น 1.00 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.3.2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 ที่ผ่านการปรับปรุงและแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้จริง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ไปยังวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

3.4.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2

3.4.3 จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้วิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) ที่จัดทำไว้ กับกลุ่มทดลอง ทั้งหมด 11 แผน โดยในแต่ละแผนมีทั้งหมด 7 ขั้นตอน คือ ขั้นทบทวนความรู้เดิม ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นแสดงผลงาน และขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ โดยทดลองทั้งหมด 11 สัปดาห์ รวมเป็นเวลาทั้งหมด 33 ชม.

3.4.4 ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2

3.4.5 เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้เพื่อไปหาค่าที่ใช้ในการวัดและประเมินการพัฒนาของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model)

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 วิเคราะห์คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน และนำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำคะแนนที่หาค่าเฉลี่ยมาคิดเป็นร้อยละ โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 – 100 หมายถึงระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ยร้อยละ 70 – 79 หมายถึงระดับดี
ค่าเฉลี่ยร้อยละ 60 – 69 หมายถึงระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ยร้อยละ 50 – 59 หมายถึงระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
ค่าเฉลี่ยร้อยละ 0 – 49 หมายถึงระดับต่ำกว่าเกณฑ์

3.5.2 ทดสอบสมมติฐานด้วยการ โดยการหาค่า Wilcoxon Signed Ranks Test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้วิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model)

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้วิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model)

ตัวแปร	n	$\bar{x}$	S.D.	p - value
Pre-test	15	11.53	3.09	0.01
Post-test	15	17.67	3.64	

จากตารางสามารถทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้

วิเคราะห์สมมติฐานที่ระดับ .05 ว่าผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนของนักศึกษา สูงขึ้นหรือไม่

1. สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ

H_0 : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังของนักศึกษาไม่แตกต่าง

H_1 : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังของนักศึกษาแตกต่างกัน

2. ทดสอบอันดับที่มีเครื่องหมายกำกับของวิลคอกซัน (Wilcoxon matched pairs signed - rank test) โดยใช้โปรแกรม SPSS

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้วิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

5. การอภิปรายผล

5.1 การอภิปรายผลการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 พบว่านักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 17.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.64 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.09 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้วิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจาก แผนการจัดการเรียนรู้วิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) ที่มีทั้งหมด 7 ขั้นตอนคือ ขั้นทบทวนความรู้เดิม ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นแสดงผลงาน และขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ ทำให้ผู้เรียนรู้จักสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการลงมือทำ โดยผู้สอนจัดหาหรือแนะนำแหล่งความรู้ไว้ให้เมื่ออยู่ในขั้นทบทวนความรู้เดิมและ ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่ตนได้มาในขั้นศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล และผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่มซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้ความรู้ในสิ่งที่ตนอาจจะยังไม่รู้ แต่เพื่อนในห้องรู้ นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนทุกคนมีบทบาทในการสร้างและถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่นในขั้นแสดงผลงาน การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ยังช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนสามารถนำไปใช้ได้ในการทำงานจริง โดยผู้สอนกำหนดสถานการณ์สมมติแทนตำแหน่งต่าง ๆของการทำงานจริงในขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งด้านกาย สติปัญญา สังคม และ อารมณ์ ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความสุข มีความกระตือรือร้นในการเรียน ได้เรียนรู้จากบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว และมีประเด็นที่ท้าทายให้ผู้เรียนคิดอยู่เสมอ จึงทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นได้

ซึ่งสอดคล้องกับ คำซาย จันทะหงส์ (2556) ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสนธิคำในภาษาลาวโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 24.48 คิดเป็นร้อยละ 81.60 และมีจำนวนนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ 44 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อันเนื่องมาจาก กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปานั้นมีขั้นตอนอย่างละเอียดตามลำดับของการพัฒนาความรู้ความสามารถของนักศึกษาและในแต่ละขั้นตอนนั้นได้ส่งเสริมกระบวนการใช้ทักษะต่างๆ เช่น ด้านความรู้ (K) ด้านการปฏิบัติ (P) เจตคติ (A) จากการ เรียนรู้เอง และการได้ลงมือปฏิบัติเองของนักศึกษา จึงทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ที่คงทน มีความสุขและมีความกระตือรือร้น ให้ความสนใจในการศึกษาเล่าเรียน เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยกันจากการทำกิจกรรมร่วมกัน จึงสามารถส่งผลให้ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาลาว เรื่อง การสนธิคำในภาษาลาวโดยใช้รูปแบบการ จัดการเรียนรู้แบบซิปปานี้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้วิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) ของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในวิชาทักษะการผลิตดนตรี 2 พบว่านักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.53 จากคะแนนเต็ม 25 คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 46.12 เมื่อเทียบคะแนนกับเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ที่ 3.09 ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.67 จากคะแนนเต็ม 25 คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 70.68 เมื่อเทียบคะแนนกับเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดี และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ที่ 3.64 เมื่อผู้วิจัยได้เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.01

6.2 ข้อเสนอแนะ

6.2.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

6.2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ต้องใช้เวลามาก อาจทำให้เวลาในการสอนไม่พอ

6.2.1.2 ผู้สอนควรอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) ว่ามีขั้นตอนใดบ้าง อธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจก่อนการจัดการเรียนรู้

6.2.1.3 ผู้สอนต้องทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้กับผู้เรียน สามารถช่วยเหลือผู้เรียนที่พบกับปัญหาระหว่างการจัดการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนมีศักยภาพเต็มที่

6.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

6.2.2.1 ควรพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) กับวิชาอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ

6.2.2.2 ใช้ตัวแปรที่น่าสนใจอื่น ๆ ในการทำวิจัยครั้งต่อไป

6.2.2.3 ศึกษาและเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา กับ การจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)*. กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการแห่งชาติ

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักงาน. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

คำซาย จันทะหงส์. (2556). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสนธิคำในภาษาลาวโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ สาธารณรัฐ*

ประชาธิปไตยประชาชนลาว. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ทิศนา แขมมณี. (2542). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลซิปปา*. กรุงเทพฯ : วารสารครุศาสตร์

_____. (2547). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2555-2559)*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.